

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 513/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јанко Сладок, адвокат из ..., против тужених „Напредак“ д.о.о. са седиштем у Старој Пазови, чији је пуномоћник Душан Гарашанин, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Зорица Маринковић Куљхави, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, одлучујући о ревизији туженог „Напредак“ д.о.о. изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1275/24 од 01.10.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „Напредак“ д.о.о. изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1275/24 од 01.10.2024. године, као изузетно дозвољеној, у ставу трећем изреке у односу на усвајајући део за накнаду нематеријалне штете.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „Напредак“ д.о.о. изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1275/24 од 01.10.2024. године, у ставу трећем изреке у односу на усвајајући део за накнаду нематеријалне штете.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1 251/23 од 11.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци: на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног бола исплати износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.06.2024. године као дана пресуђења до исплате; на име измакле користи на име накнаде за рад, коју би тужилца остварила у периоду од 11.10.2020. до 16.12.2020. године, да није била спречена за рад, исплати износ од 59.280,00 динара са законском затезном каматом од 11.06.2024. године као дана пресуђења па до коначне исплате; да за тужилцу уплати надлежним установама и фондовима припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на досуђени износ од 59.280,00 динара за период од 11.10.2020. до 16.12.2020. године по стопи и основицама које важе на дан уплате, а у преосталом делу тужбени захтев је одбијен као неоснован у односу на туженог „Напредак“ д.о.о. Стара Пазова преко досуђеног износа од 59.280,00 динара са припадајућим доприносима на одбијајући део, за законску затезну камату на досуђени износ од 59.280,00 динара за период од

18.12.2020. до 10.06.2024. године, на неисплаћену зараду за дане 09. и 10.10.2020. године и за уплату припадајућих доприноса за 17. и 18.12.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена ББ да јој на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног бола исплати износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени „Напредак“ д.о.о. да тужили накнади трошкове парничног поступка од 298.233,45 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиле за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка од 224.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1275/24 од 01.10.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог „Напредак“ д.о.о. Стара Пазова и првостепена пресуда је у усвајајућем делу делимично преиначена тако што је захтев тужиле за накнаду материјалне штете по основу измакле користи (накнаде за рад) за период од 11.10.2020. до 16.12.2020. године у износу од 59.280,00 динара са каматом од 11.06.2024. године до исплате, као и за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за наведени период, одбијен. Ставом другим изреке, делимично је преиначена одлука о трошковима парничног поступка у делу којим је тужени „Напредак“ д.о.о. Стара Пазова обавезан да тужили накнади парничне трошкове тако што је захтев тужиле за накнаду трошкова првостепеног поступка преко износа од 288.815,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате одбијен. Ставом трећим изреке, жалба туженог „Напредак“ д.о.о. Стара Пазова у преосталом делу и жалба тужиле у целости су одбијене и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем и одбијајућем делу, потврђена. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила да туженом „Напредак“ д.о.о. Стара Пазова накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.371,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став трећи изреке, ревизију је благовремено изјавио тужени „Напредак“ д.о.о. због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Побијаним делом правноснажне пресуде одлучено је о накнади нематеријалне штете тако што је обавезан тужени „Напредак“ д.о.о. Стара Пазова да тужили због претрпљеног бола исплати 150.000,00 динара са каматом. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у побијаном делу, нису испуњени услови за примену члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 170. Закона о облигационим односима. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.01.2021. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 150.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог „Напредак“ д.о.о. недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић